

[Viveke.]

men som det ikke vil rømme nu, hvor universitetet er i den prekære situation, at det ikke har grunde at bygge på.

Nu har jeg den opfattelse, at det er komplet ligegyldigt, om man uddanner soldater eller ikke, for, som det er sagt før i denne sal, først af Hørup og senere af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, hvad kan det nytte? Men selv om den højtærede undervisningsminister nu ikke har præcis den samme opfattelse som jeg, er der alligevel mulighed for at klare problemerne. Jeg vil tro, det kan lade sig gøre, hvis den højtærede undervisningsminister vil tale med den højtærede forsvarsminister, for ikke langt fra de nuværende militære arealer ligger andre, som kan anvendes militært. De er godt nok mindre, men det kan klares. Det er i virkeligheden kun et spørgsmål om god vilje; hvor der er en vilje, er der en vej. Det, der er spørgsmålet, er: vil man, eller vil man ikke? Vil man, så klarer man foreløbig en hel del problemer for Århus universitet. Resten af problemerne klares sikkert ikke uden en ændring af vor forældede kommunallovgivning.

Men man har ikke alene universitetet i Århus, man har også en havn, og det er i øvrigt en af Europas bedste. Det nytter imidlertid ikke stort, når der er isvinter, for hvor gerne isbrydningstjenesten end vil, har den svært ved i effektivt omfang at komme Århus havn til undsætning. For bedre at kunne gøre det har isbrydningstjenesten ansøgt om at måtte få en isbryder mere, men denne ansøgning har ikke mødt særlig velvilje — endnu da. Jeg henstiller til de bevilgende myndigheder at ofre de 20 mill. kr. på en isbryder, og det beløb vil den i øvrigt ret hurtigt indtjene igen nationaløkonomisk set.

Jeg vil gerne påtale et forhold omkring forliset af „Hanne S.“ den 30. april ved Grønland. „Hanne S.“ forliste med mand og mus. Isrekognosceringstjenesten er underlagt forsvarsministeriet og er altså af militær karakter, men i ugen før „Hanne S.“'s forlis var der ikke foretaget nogen isrekognoscering, og i en skrivelse fra handelsministeriet til søfartsorganisationerne er det meddelt, at det var der ikke, fordi luftfartøjerne ikke kunne gøre det på grund af dårlige vejrforhold og militærtjeneste. Jeg

kan ikke forestille mig, at militær tjeneste skulle være mere nødvendig end at værne om danske sømænds liv, og jeg vil henstille, at man overfører isrekognosceringen fra militæret til en civil instans, som man må håbe lægger mere vægt på menneskeliv, end de militære organer synes at have for vane at gøre.

Dalsgaard: Jeg vil gerne have lov til ganske kort at bringe spørgsmålet vedrørende en Sallingsundbro eller -dæmning frem her i det høje ting, fordi jeg mener, det er en sag, som har stor betydning både for det nordvestlige Jylland og for hele landet.

I årevis er den erhvervsmæssige udvikling sket med stærk slagside mod øst, sådan som den højtærede formand var inde på det for lidt siden, medens Jylland og ikke mindst Thisted amt har været stedbarn og stagnerende både med hensyn til erhvervsudvikling og befolkningstal.

Det er min overbevisning, at denne skæve udvikling på lang sigt er uheldig for vort land, og i egnsudviklingslovens vedtagelse forrige år ligger vel også en indrømmelse heraf. Det kan imidlertid fastslås, at den erhvervsmæssige støtte til de relativt små opgaver i henhold til denne lovs dels kan betinge en principielt uheldig statsindflydelse på erhvervslivet, dels er utilstrækkelig til at bøde effektivt på den hidtidige skæve udvikling. Hertil kræves i første række, at de trafikmæssige forhold bringes i orden og udbygges hurtigt. Et skridt i den rigtige retning er vedtagelsen af Hanstholm havns opbygning, og dette må følges op af de nødvendige bevillinger. Men samtidig må de trafikale forbindelseslinjer bringes i orden i denne del af landet, og hertil hører en dæmning eller en bro, altså en fast forbindelse, over Sallingsund.

Tidligere har det været ventet, at dette projekt skulle udføres jævnsides med brobygningsarbejdet mellem Fyn og Langeland. Nu er disse arbejder i gang, medens Sallingsundbroen stadig kun er på kommissionsstadiet. Det synes ganske urimeligt, når det betænkes, at trafikken på denne overfart hører til landets største, ja vel næsten er den største efter Store-Bælt.

Det ser ud til, at man fra administrations side stiller sig noget mere imødekom-